

NIESPORY (11) ai

W pisowni łącznej (8), w rozłącznej (3).

e oraz o jasne.

sg m N niespory (1). ◇ f N niesporą (6). ◇ n [N (praed) niesporo cf NIESPORO.] ◇ D niesporemu (1). ◇ pl N subst niespor(e) (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. spory.

1. Nie przynoszący zamierzonego skutku, daremny (6) : (marg) Rzecz rozna nieśpora. (–) A tak y my gdychmy rozno Snadz z orzemy piałek prozno Choć nas wiele w pługu chodzi Przedlie fie nie nieurodzi *RejRozpr* G, K3; Niemáľz űtraży/ kárności/ nie rozdáią Háľľá. Piją/ Huczą/ wołáią/ ogień wielki gore/ Przeto niepożyteczne walki ich nieśpore. *BielSat* L3; *RejZwierc* 241v; *BielSjem* 26; Robotá náľzá bez błogoláwieńťwá Bożego nieśpora/ byś teź y całą noc robił. *WujNT* Bbbbbbb3v.

2. Nieduży, nie wystarczający, który wydaje się za mały; *trichinus* Cn (3) : Aleć y wowych przemory Co fie ćifná między dwory Bo bárzo mieľfek nie űpory Ciągnąc fie ná owy wzory *RejRozpr* I3; Więc oyćiec krzywo przyśiągł/ wydárł ľáśiádowi/ Gotuiąc niegodnému űpadek potomkowi: Y przybywać mu rzkomo/ ale niewiećm czemu Závźdy ná czymści űchodźi pánľtwu nieśporemu. *KochPieś* 3.

a. W funkcji rzeczownika: »niespora« [komu] = rzecz niespora: mały zysk (1) : Kto űtałóć zachowywa obfite tam myto Temuć zawždy nie űpora kto fie przeniewierzy Zawždy mu wirzch vbędzie zawždy pod űtrych mierzy *RejJóz* L7v.

3. Niełatwy, trudny (1) : Ná koniec do piekła ľkażá A tám nieśpora odpráwá Trudno do wyľľego práwá Bo fie tám nie dľugo rádzą Na pirwľfy rok wľľyćko zdádzą *RejRozpr* E2v.

4. Niespieszny; *spissus*, *tardus* Cn (1) : W zadłuzenie odpisow nie moie Lenistwo [...] ale częścią Dworu y Dworskich Direktorow, niespora resolucia w sprawach, częścią kaszel *ActReg* 127.

Synonimy: 1. czczy, daremny, próżny; 3. nieľacny, nieľatwi, trudny; 4. nierychły.

Cf **SPORY**